

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 77/06
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Удружење осигуравајућих организација Југославије „Гарантни фонд“ у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж. 127/05 од 20.05.2005. године, у седници одржаној 13.04.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца ББ изјављена против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж. 127/05 од 20.05.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Апатину П. 522/02 од 22.06.2004. године, делимично је усвојен, а делимично одбијен, захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете, у целости одбијен захтев тужиоца ББ за накнаду материјалне штете у износу од 390.000,00 динара, утврђено повлачење тужбе од стране тужиле АА у делу којим је захтевана накнада стварне штете изгубљене добити у износу од 8.000,00 динара и обавезан тужени да накнади тужиоцима трошкове спора у износу од 21.660,00 динара са каматом почев од пресуђења до исплате, док је вишак захтев за накнаду трошкова преко досуђених, одбијен.

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж. 127/05 од 20.05.2005. године, делимично је уважена жалба тужилаца и преиначена одлука о трошковима спора тако што је тужени обавезани да тужиоцима накнади трошкове у износу од 60.050,00 динара, док је у преосталом делу жалба тужиоца одбијена и првостепена пресуда, у делу којим је одбијен тужбени захтев за накнаду материјалне штете, потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац ББ коме је одбијен захтев за накнаду материјалне штете, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 386. раније важећег ЗПП-а, који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на које овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на повреде поступка због којих се овај ванредни правни лек може изјавити. Супротно наводима ревизије, назив туженог је правилно унет у увод пресуде, а чињеница да он одговара, како то тужиоци наводе по основу „зеленог картона“, односно да одговара за штету причињену од стране непознатог возила, не уноси се ни у увод ни у изреку пресуде, већ у образложењу као основ евентуалне одговорности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су претрпели нематеријалну штету, а тужилац ББ и материјалну штету у саобраћајној незгоди која се десила кривицом возача непознатог путничког возила, уз допринос тужиоца ББ од 10%, с обзиром да је и сам учинио прекршај саобраћајних прописа јер је у насељеном месту возио недозвољеном брзином. Утврђујући све околности које су од значаја за утврђивање висине штете коју су тужиоци критичном приликом претрпели, нижестепени судови су делимично усвојили захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете, а у потпуности одбили захтев тужиоца ББ за накнаду материјалне штете.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Правилно су нижестепени судови закључили да неоснованост захтева према туженом за накнаду материјалне штете које је причинило непознато возило произилази из члана 99. и члана 105. Закона о осигурању имовине и лица, који је важио у спорном периоду. Према одредбама члана 99. став 1. Гарантни фонд чине средства која се образују доприносом организације за осигурање ради економске заштите путника и трећих оштећених лица и та средства, између осталог, користе се за накнаду штете, због смрти, повреде тела или нарушавања здравља, проузроковане употребом непознатог моторног возила (члан 92. став 2. тачка 2.). Одредбом члана 105. истог Закона предвиђено је да се штета због смрти, повреде тела или нарушавања здравља проузроковане употребом непознатог моторног возила накнађује до износа на који је тим Законом ограничена обавеза организације за осигурање за штету проузроковану употребом путничких возила. Цитираним одредбама Закона, када је у питању непознато

возило, није предвиђена накнада материјалне штете из средстава Гарантног фонда.

Осталим наводима ревизије, а пре свега наводима да је саобраћајни удео проузроковало возило са регистарским ознакама Републике Хрватске, оспорава се утврђено чињенично стање из којих разлога се с обзиром на одредбе члана 385. став 3. ЗПП-а, ревизија не може изјавити.

На основу члана 393. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст